

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820201476
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8820201476.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: S. J., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX E., t.č. bytom U. XX, XXX XX U., právne zastúpenej: JUDr. Jana Šepelová, advokátka, so sídlom Námestie slobody 13/25, 066 01 Humenné, o zaplatenie 300,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku pre uznanie Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 7Csp/58/2020-213 zo dňa 12.05.2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania.

Žalovanej voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom pre uznanie rozhodol takto:

„Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 300,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 300,- eur od 10. 12. 2019 do zaplatenia, v všetko sa jej povoľuje splácať v mesačných splátkach po 10,- eur mesačne, vždy k 25. dňu toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia s tým, že ak žalovaná sa omešká so zaplatením čo i len jednej splátky, stáva sa splatným celý dlh.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúceho zo súdneho poplatku s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Svoje rozhodnutia o trovách konania právne odôvodnil ust. § 251, § 255 ods. 1, § 257 Civilného sporového poriadku a uviedol, že dôvodmi hodnými osobitného zreteľa je aj sociálna a finančná situácia jednej zo strán sporu, v tomto prípade žalovanej, ktorá súdu uviedla, že jej príjmom je rodičovský príspevok a prídavky na deti, celkom v sume 319,- eur. Spolu s manželom sa starajú o dve maloleté deti vo veku 6 a 3 roky. Manžel pracuje v spoločnosti S., s.r.o. D., kde mu je vyplácaná minimálna mzda. Bývajú v prenajatom byte v obci U., za ktorý platí nájomné a majú aj ďalšie nevyhnutné výdavky. Okrem výdavkov spojených s bývaním a živobytím, majú s manželom ďalšie pozdĺžnosti a záväzky. Navyše tieto pomery žalovanej už boli aj prešetrené Centrom právnej pomoci, ktorý jej predbežne priznal právnu pomoc dňa 21.12.2020. Ďalej uviedol, že ku dňu rozhodnutia nebolo preukázané, že by žalovanej táto pomoc bola odňatá, a preto mal za to, že dôvod na aplikáciu ust. § 257 Civilného sporového poriadku existuje. Z týchto dôvodov žalobcovi nepriznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, ale priznal mu len zaplatenie sumy súdneho poplatku, ktorý žalobca musel zaplatiť, aby súd mohol začať vo veci konať. Dospel k záveru, že ekonomická situácia žalobcu nepriznaním trov právneho zastúpenia nebude vážna narušená.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, v ktorom okrem iného namietal, že úkony právnej služby vykonané právnym zástupcom žalobcu predstavujú náklady reálne vynaložené výlučne za účelom uplatnenia práva v konaní pred súdom. Trovy právneho zastúpenia, ako boli vyčíslené počas konania, sú nepochybne účelne vynaložené trovy konania a sú nevyhnutne potrebné na dosiahnutie úspechu v tejto veci. Prijatím opačného názoru by došlo k porušeniu zásady rovného prístupu strán sporu k spravodlivosti a článku 47 Ústavy Slovenskej republiky, preto s poukazom na to, za akých okolností bol nárok uplatnený, aký bol postoj strán sporu k veci a akou mierou zavinenia prispeli k navýšeniu trov konania, nesúhlasil s nepriznaním trov konania.

Navrhol napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne zmeniť a rozhodnúť tak, že žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že s podanou žalobou súhlasila a bola si vedomá povinnosti dlžnú sumu spolu s úrokmi zaplatiť, avšak nemala a ani nemá dostatok finančných prostriedkov, aby svoj dlh vedela zaplatiť naraz. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že trvá na podanom odvolaní a opätovne navrhol napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne zmeniť a rozhodnúť tak, že žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Predmetom odvolacieho konania na podklade podaného odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie po zistení dôvodov hodných osobitného zreteľa v prejednávanej veci správne rozhodol v časti trov konania, keď žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi len súdny poplatok za podanú žalobu.

7. Aplikácia § 257 CSP je možná v prípade existencie zákonom bližšie nešpecifikovaných dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na stranách sporu. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprímeraná tvrdosť voči strane a aby neodporovalo dobrým mravom.

8. Podľa článku 16 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotu sporu, trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Súd alebo tribunál však neprisúdi úspešnej strane trovy konania, ktoré sú neúčelné alebo ktoré sú neprímerané voči pohľadávke.

9. Odvolací súd uvádza, že predmetom konania je iba drobný spor a žalobca podáva opakovane takmer rovnako formulované návrhy v skutkovo a právne totožných nekomplikovaných veciach, v ktorých v podstate úkon prevzatia a prípravy zastúpenia, ako aj ďalšie opakované úkony, vo viacerých takto hromadne podaných veciach splyvajú do jedného.

10. Vypracovanie takto hromadne podaných žalôb a iných úkonov spočíva v prepísaní niekoľkých údajov týkajúcich sa osoby žalovaného a skutkového deja (niekoľko údajov o uzatvorenej zmluve, výška žalovanej sumy, výška úroku z omeškania a dátum omeškania a pod.) a je spravidla zabezpečené automatizovane softvérovými aplikáciami, s čo najmenším podielom ľudskej práce.

11. Odvolací súd je toho názoru, že nie je dôvodné, aby v takýchto veciach bola náhrada trov konania počítaná výlučne podľa § 10 a § 13a Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách

advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhlášky“), t.j. za každý úkon právnej služby samostatne.

12. Nariadenie ES č. 861/2007 využíva opatrenia, ktoré sa uplatňujú vo viacerých členských štátoch Európskej únie, možno preto k nemu pristupovať nielen ako k prameňu komunitárneho práva upravujúcemu cezhraničné konanie v drobných sporoch, ale tiež ako k materiálu, ktorý ponúka viacero nástrojov k rýchlemu, efektívnemu a jednoduchému konaniu s primeranými nákladmi, ktorých uplatnenie možno zväžiť aj v čisto vnútroštátnych konaniach.

13. Nepomer nároku na náhradu trov právneho zastúpenia je pritom najvýznamnejší práve v drobných sporoch a osobitne významný je najmä v prípadoch opakovaného uplatnenia skutkovo a právne totožných nárokov nenáročných na odbornú úroveň práce advokáta, a preto charakteristických používaním formulárových žalôb a iných podaní, čomu spravidla zodpovedá aj použitie generálneho splnomocnenia žalobcu udeleného jeho advokátovi bez špecifikácie konkrétnej veci.

14. Právo na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia nie je odlišné od iných druhov trov konania z hľadiska posudzovania ich účelnosti alebo primeranosti. Paušálne priznávanie náhrady nákladov právneho zastúpenia bez skúmania ich primeranosti nie je správne

15. Náhrada trov konania nemá smerovať k potrestaniu neúspešného účastníka, ale k tomu, aby úspešnej strane boli kompenzované náklady potrebné k účelnému uplatneniu alebo bráneniu práva (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 988/12 zo dňa 25.07.2012).

16. Pri rozhodovaní o trovách konania podľa zásady úspechu alebo zavinenia na zastavení konania, je preto potrebné vziať do úvahy okrem zásady účelnosti aj zásadu primeranosti vzniknutých trov konania vo vzťahu k výške žalovanej pohľadávky.

17. Aj v prípade, ak zastúpenie žalobcu advokátom nemožno hodnotiť ako neúčelné, neznamená to automatický nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v základe a vo výške určenej matematicky presne podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

18. Úlohou súdu nie je len mechanicky rozhodovať o náhrade nákladov podľa výsledku sporu, ale zväžiť, či tu neexistujú ďalšie rozhodujúce okolnosti majúce podstatný vplyv na priznanie alebo nepriznanie náhrady účelne vynaložených nákladov.

19. Náklady konania by mali byť primerané hodnote predmetu sporu a nemali by presiahnuť výšku istiny vymáhanej pohľadávky (nálezy Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3923/11 zo dňa 29.03.2012 a sp. zn. I. ÚS 3698/10 zo dňa 14.09.2011).

20. V prípadoch niektorých špecifických typov pohľadávok potom žalobcovia vzhľadom na tieto okolnosti nemusia mať vôbec žiadny nárok na náhradu nákladov právneho zastúpenia (napr. uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 2777/11 zo dňa 27.12.2011 alebo nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 988/12 zo dňa 25.07.2012 vo vzťahu k uplatňovaniu pohľadávok mestských dopravných podnikov z nezaplateného cestovného alebo nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3344/12 zo dňa 24.07.2013 vo vzťahu k uplatňovaniu pohľadávok z nezaplatených televíznych poplatkov).

21. V danom prípade ide len o drobný spor a pohľadávka bola uplatnená zo spotrebiteľskej zmluvy formulárovou žalobou, ktorá má podobu rôznych žalobcom zavedených vzorových podaní len minimálne odlišných osobou účastníka a predmetom konania, v ktorých všetky ostatné údaje a tvrdenia možno považovať za všeobecne uplatniteľné vo všetkých podobných sporoch.

22. Aj keď pojmovo drobné spory nemajú explicitný ekvivalent v ust. § 257 CSP predstavujú možnosť byť dôvodom hodným osobitného zreteľa (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove 20Co/54/2019 zo dňa 25. júna 2019 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 29/2020-25).

23. Podľa názoru odvolacieho súdu sú v prejednáwanej veci naplnené všetky vyžadované predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

24. Pokiaľ preto súd prvej inštancie aplikoval ust. § 257 CSP, je jeho rozhodnutie správne a odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná vo vzťahu k žalobcovi, a preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu, teda v rozsahu 100%. Ich kvantifikáciu zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.